

35 club

**Ročenka CLUBU 35
2014**

Prezident Clubu 35

Roman Hudec

Rada Clubu 35

Radmila Kyllarová

Členové Clubu 35

Jana Hořínková

Ilona Janglová

Jan Kilian

Monika Kotoučková

Karel Marišler

Martin Macho

Miroslav Nevěděl

Rostislav Sed'a

Petr Suchyňa

Petr Švec

Jiří Švestka

Milan Žůrek

Čestní členové Clubu 35

Hana Resová

Jiří Polický

Muzikál Touha v Praze

Vydařený zážitek od začátku do konce

Datum: 3. Dubna 2014

Organizátor a autor článku: Jan Kilian

Dobré ráno, dopoledne, poledne, odpoledne, večer či dobrou noc vám přeji milí čtenáři. Je právě neznámo kolik hodin a jisté je jedno: Právě jste si našli čas k přečtení Zpravodaje M. S. Quatro. Mým dnešním velmi milým úkolem je, z pozice organizátora celé akce, připravit reportáž o absolvované akci Clubu 35 Muzikálu 2014.

Ve čtvrtek 3. 4. 2014 v 18 hodin a 35 minut skupina skoro čtyřiceti účastníků akce již nervózně přešlapuje v Praze na Jungmannově ulici číslo 9 před vstupem do Divadla Kalich a čekají na foto z akce ☺. Za 25 minut se totiž uskuteční dlouho očekávané představení muzikálu **TOUHA**. Fotoaparát s pozicí automatického blesku zvětšil natěšené diváky a celá skupina se přesunula do foyer divadla. Odložit kabáty, vyčurat, zasednout na své místo, zkontrolovat na smartfounu stav hokejového utkání Komety, vypnout zvonění telefonu a napřímit pozornost na jeviště.

Světla se ztlumí a zaznívají první tóny písně zločinecké. Herci se začínají objevovat na podiu a jeden po druhém se připojují ke zpěvu úvodní písně. Znalcům filmové Kvasky je jasné, že zde uslyší spoustu nových písní, ale i písní původních s jinými texty a samozřejmě i osvědčené písně jako například titulní píseň Touha.

Benedikt Berousek zvaný Ben utíká z vězení, aby se dostal na konkurz do muzikálu Můra a Motýl, a získal si srdce hlavní herečky muzikálu Karin, která chodí s obchodníkem Oskarem. V patách je mu neustále mordparta policejního oddělení. Ben se schovává v partě cirkusáků, s kterou kdysi vystupoval a nyní mu poskytnout útočiště.

Hlavní hrdina tedy vyráží do divadla na konkurz. Byť není zprvu vybrán, dostává od svého kolegy text a pozvání na první čtenou zkoušku. Tam na něj zbývá pouze role „swinga“ neboli náhradníka. Postupně se sbližuje se svojí tajnou láskou hlavní účinkující muzikálu hvězdou Karin Lipertovou. Ta zjišťuje, že se k ní někdo chová jako k člověku a ne jako její současný přítel miliardář a producent muzikálu Oskar Toman. A o čem by bylo hrát, kdyby se do něj nezamilovala, tak jako on do ní. Vzniká tedy tajný vztah, který hrozí skandálem. Po totálním kolapsu hlavního hrdiny Franty Strouhala získává Ben hlavní roli a muzikálového milence Karin. A aby vše nebylo tak jednoduché, smyčka kolem prchajícího vězně se začíná stahovat a policie vtrhne dokonce i na generální zkoušku. Herecký ansábl utečence ochrání. Toman, který má v muzikálu investováno spoustu finančních prostředků, o které nechce přijít, rozhodne se nechat zajmout Bena až po premiéře. Ten je ale opět varován a tak naplánuje spolu s Karin útěk.

Co na závěr? Samozřejmě happyend. Naši „milenci“ utíkají po premiéře pryč, a pokud nezemřeli, žijí šťastně až dodnes. ☺

Musím říct, že akce stála opravdu za to. Skvělé představení, výborní herci, krásné dialogy, úžasné písně a parádní pohybové kreace. Bříška bolavá od smíchu. Velmi příjemné a místy velmi srandovní cestování. Těším se na další podobnou akci. A něco navíc?

Ohlasy z představení:

„Muzikál byl super a nasmála jsem se, až mě pusa bolela.“

„Co dodat vřele doporučuji a těším se na další muzikál, skvělá akce, díky.“

„Zdravím kolegové, muzikál v Praze, úžasná věc – lepší než film, který byl natočen. Po celou dobu jsme se řehňali . Úžasná atmosféra, cesta nám utíkala skvěle, jelikož jsme měli předboj (Jan Kilian), který nás informoval o situaci na D1, tak jsme mohli jet téměř poslepu. Super zážitek.“ ☺

Hlášky z muzikálu a z cesty:

*„Když jste ku**y, chodte jako ku**y a ne jako spisovatelky!!“*

„Jsem Martin Pešek s velým Š.“

Na jevišti po shoření cirkusového stanu zaznělo: „A co pojišťovna?“ „Nic nezaplatili.“ Z hlediště někdo ze skupiny MSQ polohlasem prohlásil: „Zřejmě výluky.“

*Objíždka kolony na dálnici, telefon z handsfree na handsfree „Nenajížděj na dálnici a jed' rovně, první dědina je Zdebuzeves a pak Radonice.“ „Cože?“ „Zdebuzeves.“ „Co to d*****e je?“ „No, Zde jako tady, Buze jako buzení a ves jako vesnice, jasný?“ „Jo, zpátky raději stojím v koloně.“ (abyste měli představu, jak vypadá Zdebuzeves, koukněte na fotku pod článkem ☺)*

„Nemám rád jízdu v noci za deště. Samozřejmě půl noční cesty propršelo“ ☺.

Zdebuzeves

Pešek s velkým „Š“

Akce bowling ve Velkém Meziříčí

Zábavu si užili nejen na bowlingu

Datum: 3. Května 2014

Organizátor a autor článku: Monika Kotoučková

Nejen sportovní akce členů Clubu 35 se konala v sobotu 3. května. Sešli jsme se v 15 hodin v poměrně hojném počtu v River Bowlingu ve Velkém Meziříčí, abychom se my – klubáci, rozdělení do dvou družstev, utkali v kuželkách. Wikipedie nám říká, že „výhodou bowlingu je skutečnost, že neklade výrazné fyzické omezení na hráče, takže se v něm mohou vzájemně poměřovat jak mladší, tak i starší hráči. Jedná se o sport pohodlný a bezpečný a díky skutečnosti, že probíhá v krytých prostorech, i nezávislý na případné nepřízni počasí.“ Skvěle – neprší na vás, nemusíte mít super fyzičku, a když se sejde dobrá parta jako my, tak si dokonce můžete házet koulí, jak se vám zamane – jen prosím směrem ke kuželkám 😊. Pro Vaši představu – házelo se „profesionálním“ způsobem s kroky a podřepem, obouruč i s elegantními otočkami. Bavili jsme se až do konce dvouhodinové hry.

Po bowlingu jsme se přesunuli do prostor regionální kanceláře MSQ ve VM. Ve školící místnosti, která byla upravena pro naše zasedání, už bylo připraveno slibované bohaté občerstvení – víno, salámovo-sýrové talíře, ovocná mísa, něco sladkého na zub a domácí tatarák. No, co k tomu říct?

Jakmile jsme zasedli ke stolu a doplnili sportem vydané kalorie, došlo i na slibované překvapení – Club 35 má nové reklamní předměty a my jsme je nejen viděli, ale i dostali – balíček bonbónů, propisky, balónky a pomádu na rty. Vše samozřejmě s logem C35.

Pak následovala další část programu - plánování akcí Clubu 35 na rok 2015 a 2016. Všichni pozvaní členové byli předem požádáni o to, aby si připravili nápady, články, fotky, prezentace a lobbovali za svoji navrhovanou akci. Světe div se – nikdo žádná fotka, nikdo žádná prezentace, ale všechno v hlavách, a že toho bylo... Diskuze probíhala ve veselé náladě a návrhy na akce se jen hrnuly – rafty, guláš fest, hory, MS v ledním hokeji, cirkus, maskarní ples a další a další... Takže si máme určitě do budoucna z čeho vybírat a na co se těšit.

Snad řeknu za všechny zúčastněné, že jsme odcházeli s pocitem příjemně stráveného odpoledne a večera ve skvělé společnosti, že jsme udělali něco málo pro své zdraví a odvedli kus práce na plánech Clubu 35 a pro jeho budoucnost.

Sportovní den na Vysočině

Óda na sportovní den

Datum: 5. Července 2014

Organizátor: Vojtěch Hron & Roman Hudec & Libor Dostál, autor článku: Jan Kilian

Bylo, nebylo, v jednom Městě,
kde? Na Maršovické cestě,
slyšte, nebyl to den všední,
co dělo se pátého sedmý.

Již od rána všechno kmitá,
reklamní tam stojí vozy,
na nich krásná kola litá,
to jest úvod této prózy.

Po poledni se vše blyští,
a na každém sportovišti,
kompletní jsou tu týmy,
napětím se jenom dýmí.

Atmosféra jako v psinci,
když rozhodčí hodí mincí.
„Chcete stranu nebo loptu?“
Ostrý bude to boj loktů.

Urputný to boj je, tuhý,
první zápas střídá druhý,
fotbalové je to krásno,
v tabulce začíná být jasno.

Kdo že tedy zvítězí,
„My snad, nebo soupeři?“
A pak zazní fanfáry,
rozdají se poháry.

Pro děti tu ze zásady,
skákací velké jsou hrady
a pro trénink bicepsů,
ukázka cvičených psů.

Jídlo formou kupónů
tvrdá přec je česká měna,
a dva pytle bonbónů,
pro děti hasičská pěna.

To vše bylo k vidění
při bouřkovém zatmění,
přišly velké mokré hody,
z nebe spadly proudy vody.

V párty stanech jen se jásá,
záhy pak to každý hlásá,
ví to ona, ví to on,
Kvitová má Wimbledon.

Z beden pak se ozve ještě,
pokračujem, konec deště,
a s rychlostí přemetu,
plno je na parketu.

Hudba hraje, klan se baví,
z éteru mužský hlas praví,
poslední bod programu,
který mám tu v seznamu.

„Snad se teď nic neporouchá,
ať to brzy všechno bouchá
a za malou vteřinu,
okouzlím tu družinu.“

První výbuch, druhá rána,
ohnivá pak vznikne brána,
žádné strachy, žádný boj.
„Tož firemní ohňostroj.“

A tak akce M.S.QUATRA,
slušný výkon, jako Tatra,
mám jen jedno malé přání:
„Kéž by sporty škrty z daní ☺.“

Pohádkový zvonil zvonec,
přišel odjezd a byl konec.
Po víkendu do práce,
přec i tam je legrace.

Jen pár řádků k článku formě,
není pravda v běžné normě,
jako ten o Škole smyku,
ten je psán dle běžných zvyků.

Netvořím epické hnutí,
chci jen, ať to čtete s chutí,
úsměvnou jste měli dáseň,
když jste zhlédli tuto báseň.

Ježeček

Přelez přeskoč nepodlez

0:3, já se na to nemůžu dívat

Blani, dobrý, naši vedou

Fotbal nebo řeckořímský zápas?

Myslím si o tom svoje 😊

Cyklistika pod Pálavou

Víno, hody, cyklistika?

Datum: 23. Srpna 2014

Organizátor: Miroslav Nevěděl & Veronika Schallenbergerová

Clubáci šlápli do pedálů. Za vínem se vydali na kole

Cyklistika, víno a hody. Tak byla nazvaná akce Clubu 35, naplánovaná na sobotu 23. srpna. Jelikož se však v den akce nekonala žádná odpolední zábava, posezení „pod májů“ jsme z programu vyškrtli. Nikoho to však nemrzelo. I tak jsme si den náramně užili.

Akce odstartovala v Šakvicích u mě doma. Protože se nás nesešlo mnoho, rozhodlo se, že z původně navrhovaných dvou tras, jedné pro dospělé dlouhé 40 – 50 km a té pro méně zdatné sportovce a rodiny s dětmi měřící 10 – 15 km, vyrazíme na delší ale o to lepší zkratku. Zvolený směr byl zlatý střed – jen 40 km. Pro jistotu jsme však zajistili auto s pěti držáky na kolo, které bylo v případě potřeby připravené vyjet a dopravit zájemce zpět do Šakvic.

Také počasí se po několika deštivých dnech umoudřilo. Nic tedy nebránilo tomu vyrazit na cestu. Po menším ranním posílení v podobě připraveného občerstvení jsme ze Šakvic vyjeli kolem přehrady, Nových Mlýnů do Bulhar k místnímu vinaři. Přestože se u Nových Mlýnů skupina rozdělila, první zastavení u vína v Bulharech trefili všichni.

V Bulharech nás překvapila dešťová přeháňka, ale brzy odezněla a my jsme zase mohli šlápnout do pedálů směr Lednice. Protože památky v Lednici všichni účastníci znají, obcí jsme jen projeli a rovnou jsme zamířili k Janohradu. Cestou k hradu však došlo k nepříjemné události, když dcerka Romana Hudce nezvládla řízení a za pomoci tatínka upadla z kola. Pád si vyžádal sice jen malou oděrku, ale zato velký křik a pláč. K Janohradu jsme přesto zdárně dorazili.

Díky pomoci Karla Marišlera, který vzal malou na nosič a kolo dopravil Roman na zádech. Zde jsme poprvé a také naposled využili auto, které otřesenou dívenku a další dvě děti odvezlo na základnu do Šakvic. Po důkladném občerstvení jsme mohli pokračovat v cestě. Od Janohradu jsme směřovali oborou kolem obelisku u Podivína do Rakvic k rodičům Ivy Švecové. Přivítali nás zde, jak se patří - „dobrým rakvickým“, které spolupracovníci dobře znají a rádi si jej zakupují na své akce.

Z Rakvic jsme se vydali cestou mezi vinohrady k rozhledně v Zaječí. Prudké stoupání donutilo poprvé některé z nás sesednout z kola. Výkon, za který bychom zasloužili puntíkový trikot užívaný pro krále hor na Tour de France, stál ale za to. Pohled z rozhledny do širokého okolí byl nádherný, celou Pálavu jsme měli jako na dlani.

Po krátkém zastavení v místním kostelíku jsme přejeli do Šakvic, kde nám po náročném výšlapu byly odměnou grilované ryby, kuřecí i vepřové maso. Podpořit nás přijel i Jirka Polický se svou rodinou. O zábavu nebyla nouze a ani déšť, který se večer spustil, nás neodradil. Pokračovali jsme v garáži. Po 19. hodině, kdy se začali účastníci pomalu vytrácet, byla sobotní akce u konce.

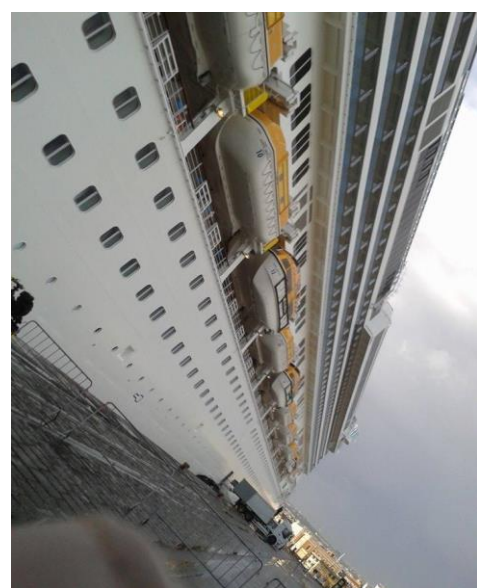
Plavba lodí Costa Favolosa

Dream came true

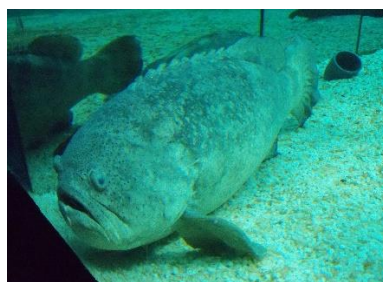
Datum: 3. – 10. Listopadu 2014

Organizátor: Martin Tuček, autor článku: Jiří Polický

Přiznávám na rovinu – chtěl jsem na Kubu. Kubu ale potkáte na každém rohu (i když v Quatru zrovna žádný není). Zato Costa Favolosa je jen jedna. A je obrovská. Pokud nikdy nic podobného nevidíte, ta velikost vás ohromí. Jedete s představou, na místě ji vynásobíte třemi a máte realitu.

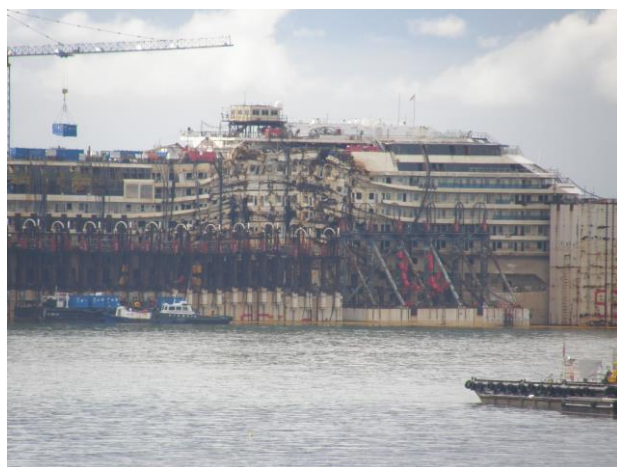

Nicméně od začátku. Co bylo odměnou pro první tři manažery a makléře roku 2013? Modří už vědí? Ano! Výlet na zaoceánské lodi! A kdo se mohl přidat? Kdokoliv! Tak jsem se přidal taky a rozhodně nelituji. Banda devětadvaceti lidí v sedmi autech sice logicky nemůže cestu o délce 1200 kilometrů absolvovat společně, ale na prvním meeting pointu u Aquaria v Janově jsme se postupně sešli skoro všichni. A stálo to za to. Druhý největší a podle referencí nejkrásnější areál svého druhu v Evropě nás opravdu nadchnul. Dal by se v něm strávit celý den, ale i ty tři hodiny, které jsme měli, byly skvělé.

Costa totiž nečeká (to jsme si mysleli). Favolosa totiž nakonec vyplula s asi dvouhodinovým zpožděním a Concordia čeká už jen na rozebrání, což jsme viděli na vlastní oči v Janovském přístavu.

Jak již bylo napsáno, takováhle loď je obrovská (*opět se bavíme o Costa Favolosa ©pozn. redaktora*). V prvních minutách a hodinách nepřehledná. Přece jen, vyznat se na první dobrou na 13 palubách 290 metrů dlouhém kolosu asi nezvládne nikdo. Ve finále ale zjistíte, že všechno je do posledního detailu promyšlené. Od registrace přes Costa Card až po způsob vycucnutí ucpaného záchodu.

Nejnudnější půlhodinu jsme zažili naštěstí hned první den, při tzv. emergency drill, tedy cvičném poplachu. Všichni cestující, tedy až na rodinu jednoho nejmenovaného (nez)odpovědného sponzora byli seřazeni na únikových palubách a vyslechli si bezpečnostní pokyny v několika jazycích.

Pak už hurá na moře.

Savona – Barcelona - Palma de Mallorca - La Valetta – Palermo – Civitavecchia - Savona

To byl plán plavby. Nakonec se ne úplně naplnil. Počasí totiž neumožnilo zakotvit na Maltě, místo toho jsme museli vzít zavděk Cattanií.

Před zakotvení v Cattanii jsme strávili celý den plavbou. Úžasně jsme si to užili. Uznejte, kde jinde zažijete houpání stolu nebo postele, i když opticky se nehýbou? Kde jinde strávíte týden ve čtyřech lidech v kajutě o patnácti metrech čtverečních včetně koupelny a záchodu a nevadí vám to? Jak jinak a lépe si můžete zahrát Městečko Palermo s Corradem Cattanim než v Palermu nebo v Cattanii? Kde jinde se můžete vířit ve vířivce s nádherným výhledem na oceán? Kdy jindy máte příležitost zajít do baru na celý den?

I když někteří členové posádky mluvili (plynně!) až šesti jazyky, tak v některých případech jim to bylo k ničemu, „bo se s náma stejně nebyli schopní domluvit“.

Nicméně na baru se situace vždy ulehčila. Méně lingvisticky vybavené účastníky zájezdu jsme rychle naučili užitečná slova jako one, double, triple, quadruple nebo please, což v kombinaci s dalšími užitečnými slovy (water, Jägermeister, cola, Grappa, dark chocolate, Baileys, Camomille tea, BBC, pineapple juice, Mojito, Fanta, Plunters Punch, Bahama Mamma, Costa Ocean, Costa Wind nebo Costa Sandbeer) vytvořilo velice příjemnou a srozumitelnou atmosféru. Pokud se vám na zmíněných výrazech zdá něco divného tak vězte, že s námi jely i děti.

Ještě poznámku k posádce. Aby se člověk stal členem palubního personálu, musí úspěšně absolvovat čtyřdenní výběrové řízení. A pokud je úspěšný, je mu odměnou nadstandardní výdělek v osmiměsíčních turnusech s dvou až tříměsíčními pauzami. Na posádce je vidět, že si této práce váží. Jeden večer v divadle dokonce vystupovali pouze členové palubního personálu v programu pojmenovaném „I have a dream“. Každý z nich

měl sen dostat se na tuto loď, všem se to splnilo a na jevišti předvedli velice kvalitní umělecké výkony. Bylo to jedno z nejpovedenějších představení celé plavby.

Podobný sen má možná i Honza Kilian. Dle dostupných informací dobrovolně brzy ráno vstal (*pozn. redaktora: nevstal, ale než šel spát*) kolem druhé hodiny sedl k erárnímu klavíru na recepci a k velké radosti okolostojících vystříhl výkon hodný profesionála. Bez nároku na honorář. Pravděpodobně v něm dříme více skrytých talentů, než bychom čekali.

Poslední večer si i Martin Macho povzdechl „konec šestichodovým večerím, zpět do reality jídla třikrát denně, a to ještě možná“. Myslím, že to trefně vyjádřil za všechny. Ze šesti večer na tři denně se klesá nechcačky a ztuha.

Na závěr chci, pravděpodobně za všechny, provolat, tedy vlastně propsat, třikrát SLÁVA Martinovi Tučkovi za organizaci v rámci MSQ. Sám jsem už několik neporovnatelně menších, administrativně i logisticky zlomkově náročných akcí organizoval a vím, co to obnáší. S něčím podobným jsem zatím čest neměl a hluboce se skláním před kvalitou organizace. Díky Martinovi Macho za manažersky pojatý přístup ve spoustě situací, kdy bylo třeba dát srozumitelný pokyn a jasný směr. Díky našemu Lukášovi za bleskové zmapování lodi, bezchybnou navigaci po ní a pomoc při tlumočení zmateným účastníkům zájezdu v prvních hodinách a dnech. Díky i Blance Machové za skvěle připravené podklady na každé místo, které jsme navštívili.

Jsem velice rád, že mi okolnosti umožnily tento výlet absolvovat a že se povedla. Popsat všechno by bylo na několik stran hustého textu, ale to není účelem tohoto článku. Příště jen houšť a větší účast.

Takto úžasné akce se skvělými lidmi na krásných místech člověku nikdy nezevšední. Mně osobně to opět utvrdilo v tom, že Quatro je pro mě ta nejlepší firma.

Fotky z navštívených míst

La Seu Mallorca

Vatikán

Palma de Mallorca

Koloseum

Pantheon

Sagrada Familia

Papež František

Řím

Městečko Palermo

Přístav Savona

Barcelona

Sopka Etna

Posezení ve sklípku Smích rozezněl Auroru

Datum: 14. Listopadu 2014

Organizátor: M.S.Quatro & Club 35, autor článku: Veronika Kuklová

Zakončit pracovní týden netradiční formou mohli v pátek 14. 11. zaměstnanci centrály spolu s členy Clubu 35. Téměř všichni z kanceláře a několik „clubáků“ strávili páteční večer v příjemném prostředí firemního sklepa Aurora, kde se sešli, aby si popovídali, ale také ochutnali firemní víno a lákavé občerstvení.

Již první příchozí s sebou přinesli dobrou náladu, která brzy nakazila všechny ostatní. Příjemný, „upovídaný“ večer se nesl ve znamení zážitků nejen ze studentských let a firemních či partnerských akcí. Díky veselým vzpomínkám na naše mladší já i na perličky ratolestí některých z nás jsme se nasmáli dosyta. V kombinaci s výborným vínem zajistily zábavné historky vydařený večer.

Plzeňský pivovar & Skydiving v Praze

Létání, Pilsner Urquell, vepřová kolena a spoustu dalšího aneb „Clubáci na tripu s ČPP“

Datum: 29. – 30. Listopadu 2014

Organizátor: Karel Marišler & Jiří Švestka, autor článku: Vojtěch Hron

Na začátek si dovolím několik dotazů. Zkoušel někdo z vás létat? Nemyslím v myšlenkách, lelkování nebo snění. Zažili jste někdy volný pád, který ne jen že nažene strach, vnese maximální dávku adrenalinu do žil, ale splní Vaše největší očekávání? Mohli jste vypít Plzeňského piva, co hrdlo ráčí a žaludek snese, sníst předkrm, každý jedno velké vepřové koleno, guláš a zákusek, a to vše „na posezení“? Projít plzeňské podzemí, navštívit pivovar, muzeum Plzeňského piva, vypít několik káv, degustovat velkou spoustu domácích resp. zahradních pálenek a likérů, ochutnat domácí kuchyni účastníků zájezdu, najíst se v MC Donald's, den poslouchat životní příběhy Karla Marišlera, strávit se svým kolegou, kolegyní, partnerem či partnerkou noc pod jednou peřinou v úžasném hotelu Courtyard by Marriott, zpívat v autobuse při zvuku kytary, potkat se se spoustou úžasných lidí, kolegů, přátel, ...

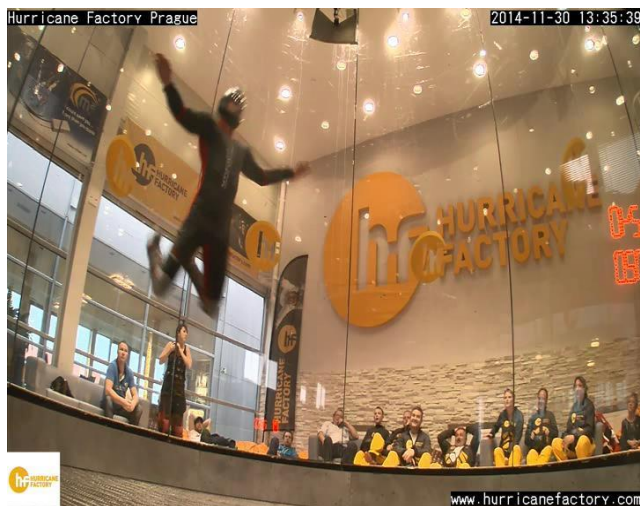
Zažili jste v poslední době naprosto geniální sobotu a neděli, kdy jste během těchto dvou dnů stihli vše, co jsem zde napsal? Jestli ne, je nejvyšší čas přidat se do našeho Clubu 35. Tento super víkend jsme si s kolegy, kamarády a našimi drahými polovičkami užili 29.-30. 11. při další klubové akci, tentokrát spojené s akcí jednoho z našich významných partnerů naší společnosti, Českou podnikatelskou pojišťovnou. Využijte této jedinečné příležitosti, přidejte se k nám a prožijte s námi nevšední a nezapomenutelné zážitky, přece nechcete při čtení příštího článku o akci C35 znovu litovat!

Pevně věřím, že už si další společné události organizované C35 nenecháte ujít. V příštím roce náš čeká návštěva utkání mistrovství světa v ledním hokeji v Praze, rafty, gulášfest a další, takže věřím, že nás bude víc.

Rád bych na závěr poděkoval za bezchybně zvládnutou akci organizátorům, našim kamarádům a kolegům MVDr. Karlu Marišlerovi a Jirkovi Švestkovi, obchodním partnerům z ČPP kteří s námi prožili sobotní odpoledne a večer a také všem účastníkům zájezdu za bezchybné zážitky, pozitivní energii a super přístup. Těším se na další setkání s vámi.

Výroční zasedání Clubu 35

Datum: 13. Prosince 2014
Organizátor: Rada Clubu 35

Vážení clubáci, právě je 13. prosince a obdrželi jste do rukou Ročenku Clubu 35 pro rok 2014. Zažili jsme v poslední době úžasné akce a věřím, že se mnou budete souhlasit, když řeknu: „Stálo to za to!“ Podívali jsme se na kulturu, zahráli si bowling, zasportovali fotbalem, volejbalem a dalšími aktivitami, zajezdili na kolech, popili víno, plavili se Středozemním mořem na luxusní lodi, poseděli ve sklepě, ochutnali plzeňské zlato, zalítali v tunelu a vyhodnotili rok 2014 a pobavili se o roce 2015. Těším se na to, co přijde příští rok ☺.

Do něj Vám všem přeji Vše nejlepší. Předtím si pořádně užíjte vánoční svátky a hlavně si pořádně odpočiňte a naberte síly na příští rok, který bude za Club 35 minimálně stejně nabitý jako rok 2014 ☺. A malé překvapení na závěr. Protože se fotky k Výročnímu zasedání nemohou vztahovat k aktuálnímu roku (technicky zatím není možné vytisknout fotky z budoucnosti), dovolil jsem si malou vzpomínku na Výroční zasedání před mnoha mnoha lety. Tak schválně? Poznáte roky pořízení těchto úžasných fotek? ☺

Ročenku Clubu 35 pro rok 2014 sestavil: Jan Kilian